

BUITEN BEEELD

Trend

Vroeger verzamelden we rond de tv, vandaag is het toestel vaak goed verstopt of zelfs afwezig – een uitdaging voor interieurarchitecten én voor de cohesie van het gezin. Hangen we binnenkort weer met z'n allen rond de haard?

Spotten waar de tv zich bevindt? In steeds meer interieurs is het alleen de oplettende kijker die daar nog in slaagt. De tijd dat een enorme beeldbuis als een soort statussymbool stond te pronken in een woonkamer is in elk geval voorbij. 'En gelukkig maar', zegt architect Hans Verstuyft. 'Want geef toe: een tv is een lelijk ding. Ik zal mijn klanten altijd aanraden om er een alternatieve plek voor te bedenken, zoals een aparte tv-kamer. Wanneer dat niet kan, werken we het toestel weg achter een wand of in een meubel. Dat

is veel aangenamer wanneer je bezoek hebt. Gezellig zitten praten en ondertussen afgeleid worden door een blinkend zwart vlak: leuk is anders.'

Dus is het aan de architecten om creatief te zijn en tv-toestellen zo verdekt mogelijk op te stellen. 'Wij hebben al de meest bijzondere ontwerpen waargemaakt', zegt Marijn Van Deuren, gespecialiseerd in audiovisuele technieken voor high-end projecten. 'In een penthouse in Knokke installeerde ik onlangs een tv die uit het keukeneiland →

tevoorschijn schuift. Een handige oplossing. Als je arriveert in je vakantieappartement met zeezicht, dan wil je bij het binnenkomen de zee zien, niet een zwart scherm.' In heel wat woningen is er vandaag zelfs helemaal geen tv meer te vinden, zo ontdekten we proefondervindelijk. In zulke gevallen geeft de aanwezigheid van een kleine beamer soms alsnog prijs hoe een gezin naar zijn favoriete programma kijkt. (Tip om beamers te spotten: check de plafonds en salontafels.) Projecteren gebeurt op een muur of op een scherm dat na een druk op de knop tevoorschijn komt. 'In een recent project hebben we een scherm ingewerkt in een gordijnkast', zegt Arno Broeckhoven van Æ Studio. 'Je ziet er overdag dus niets van, maar toch kun je gezellig samen tv-kijken. Dat is *the best of both worlds*.'

Tv-schaamte

Het beste van twee werelden: een smaakvolle zitkamer hebben, maar ook stiekem kunnen tv-kijken wanneer niemand het ziet. Tv-schaamte, zo noemt Dirk Engelen van B-architecten het. 'Heel wat mensen lijken het gênant te vinden om nog een tv in huis te hebben. Om klokslag zeven klaarzitten voor het journaal is iets wat we associëren met vorige generaties. Vandaag kijkt de doorsnee burger uitgesteld of helemaal geen tv.'

De rol van de televisie als centraal object in huis is dus uitgespeeld. Samsung probeert met The Frame (vanaf 899 euro) een uitzondering te zijn op die regel. Wanneer de tv niet aanstaat, ziet hij eruit als een schilderij – inclusief (houten) omlijsting. 'Je kunt er zelfs een abonnement bij nemen waarmee je klassieke kunstwerken op het scherm projecteert', zegt Marijn Van Deuren. Toch kiezen de meeste klanten nog steeds voor een toestel met een simpleere look. 'Vroeger was het design van een tv-toestel belangrijker dan nu. Merken als Loewe en Bang & Olufsen stonden bekend om hun stijlvolle ontwerpen, waarvan zelfs de achterkant netjes afgewerkt was. Vandaag is daar minder interesse voor en primeert de kwaliteit van het beeldscherm, net omdat de toestellen zelf toch worden weggemoffeld.'

Kijkers van wie het oog toch ook wat wil, kunnen naast The Frame van Samsung teruggrijpen naar enkele andere modellen. Zo heeft TCL met de 55A300W (vanaf 799 euro) er ook eentje 'met de uitstraling van een schilderij' en is het design van onder meer The Serif van Samsung (vanaf 1289 euro) en Ambilight van Philips (vanaf 479 euro) best elegant. Maar echt aantrekkelijk wordt het nooit. 'En dus stoppen mensen hun tv liever weg', zegt Arno Broeck-

hoven van Æ Studio. 'Zo is het met alles in een interieur. Alleen wat je mooi vindt, wil je tonen.'

Ligweide

Volgens Dirk Engelen past hoe we omgaan met de tv binnen een bredere woontrend. 'Interieurs worden steeds meer maatwerk. Met B-bis architecten zijn we onder meer gespecialiseerd in totaalrenovaties van woningen uit de jaren 50, 60 en 70. De oorspronkelijke structuur van zulke huizen is sterk geënt op een manier van leven die anders is dan hoe wij dat vandaag doen. De keukens zijn soms lachwekkend klein, en meestal is er ook een formele woonkamer waar bijna nooit iemand kwam. Deze soort indeling werkt tegenwoordig niet meer. We ontwerpen nu veel meer op maat van de bewoners.'

Gezinnen zijn minder homogeen dan vroeger en elk lid leeft individueler, weet Dirk Engelen. 'Daar zit corona ook voor iets tussen. Het vele thuiszitten heeft ervoor gezorgd dat we woonkamers op een andere manier zijn gaan gebruiken. In onze ontwerpen vind je nu vaker gefragmenteerde leefruimtes terug, met aparte lees-, werk- en hangplekken volgens de behoeftes van elk gezinslid.'

Ook wat het meubilair betreft, brengt dat nieuwe mogelijkheden met zich mee. 'Het goede nieuws is dat je alvast geen gigantische zitbank hoeft te kopen', glimlacht Hans Verstuyft. 'Tegenwoordig zijn sommige zetels zo ontworpen dat het bijna ligweides lijken. Natuurlijk is het gezellig om daarin weg te zakken tijdens het tv-kijken, maar dan liever in een aparte ruimte in plaats van in de huiskamer.' In de leefruimte kies je beter voor minder grote bankstellen, zo tipt Verstuyft, aangevuld met loungestoelen en kleine meubelen. 'Een ronde opstelling is altijd mooi om na te streven. Het geeft een gevoel van rond het kampvuur te zitten. Dat kan bijvoorbeeld met een ronde tafel, maar ook met kleinere losse meubelen.'

Elk z'n schermpje

Allemaal goed en wel, maar als de tv verdwijnt als ankerpunt voor het samenzijn in een gezin, waar ontmoeten we elkaar dan? Dirk Engelen van B-architecten ziet heil in de woonkeuken. 'Wij ontwerpen vaak grote keukens waarin perfect permanent gegeten kan worden en waar zelfs nog ruimte is om er gasten bij te zetten. Het is een uitgelezen plek om samen rond te hangen, te koken of gewoon wat te praten.'

'In een penthouse in Knokke installeerde ik een tv die uit het keukeneiland tevoorschijn schuift. Een handige oplossing'

Marijn Van Deuren, specialist in audiovisuele projecten

Arno Broeckhoven van Æ Studio ziet nog een opkomende trend. ‘We zijn aan het evolueren naar het scenario waarbij huizen twee salons hebben. Een groter salon – vaak met een haard als *centerpiece* – om te babbelen en te aperitieven, en een kleiner salon om tv te kijken.’

Zitten we dan binnenkort weer met z’n allen rond de haard in plaats van voor de televisie? Het lijkt een beeld uit lang vervlogen tijden. ‘Voor de komst van radio en televisie verzamelden gezinsleden inderdaad rond de kachel’, weet Evelien Jonckheere, conservator van Het Huis van Alijn in Gent. ‘Zeker op winteravonden was het de plek bij uitstek om verhalen te vertellen, een boek te lezen of te handwerken. Toen de radio en later de tv de huiskamers binnenkamen, is het delen van verhalen steeds meer op de achtergrond geraakt.’

Dat laatste weet ook cultuursocioloog Walter Weyns van Universiteit Antwerpen. ‘Het is een groot gemis dat we de gewoonte om elkaar verhalen te vertellen zijn kwijt-

gespeeld. Jammer genoeg zal dat ook niet zomaar terugkeren. De televisie mag dan misschien minder opvallend aanwezig zijn in huis, het doel is uitgewaaid in een heel scala andere media. We kijken vandaag niet per se minder, maar wel anders.’

‘Vroeger zat je als gezin voor een toestel, om op hetzelfde moment dezelfde informatie te consumeren. Nu zit iedereen op de eigen tablet of smartphone en weten gezinsleden amper van elkaar welke content ze bekijken. Is dat jammer? Niet per se. We hoeven de homogeniteit van vroeger ook niet op te hemelen. Vaststellen dat de personen met wie je samenleeft met heel andere dingen bezig zijn dan jijzelf, kan net een gezonde nieuwsgierigheid opwekken. Het is vooral van belang om te blijven samenzitten en verbinden.’ Of dat nu voor tv, aan een haard of op een ligweide is.